

[Socialministeren]

Hr. Tyrols forslag er altså, at man i denne situation gør en undtagelse fra den nævnte regel i skattelovgivningen. Det vil som bekendt være skatteministerens anliggende, men lad mig tilføje, at jeg ikke ser hr. Tyrols forslag som et hensigtsmæssigt skridt i retning af det, som jeg formoder hr. Tyroll er enig med mig i må være det væsentligste, nemlig at kommunerne fastholdes på deres forpligtelse til at sørge for tilstrækkelig kapacitet på daginstitutionsområdet.

Tyroll (VS):

Ja, så er vi altså tilbage ved spørgsmålet om det nødvendige antal daginstitutioner i kommunerne, hvor vi kan konstatere, at vi gang på gang har rejst spørgsmålet om, hvordan denne paragraf skal forstås, og hvilke midler der skal tages i anvendelse for at sikre, at der er det nødvendige antal daginstitutioner.

Her er der tale om, at Københavns kommune ikke opfylder dette krav om det nødvendige antal institutioner, og det medfører altså, at man i Københavns kommune har valgt at finde en alternativ løsning, nemlig at anvise hjælp til en pige i huset til at passe de børn, det drejer sig om. Så er der altså tale om, at de pågældende, som får ydet dette alternativ, bliver ramt økonomisk. Jeg mener ikke, det er nok at komme her og sige, at det er den mest rigtige løsning at gøre noget ved dækningen på daginstitutionsområdet, når man reelt har vist, at man ikke vil gøre noget ved det.

Vi har jo haft det oppe gang på gang her i salen, og nu må vi se i øjnene, at fordi der ikke bliver gjort noget effektivt fra folketingets side for at sørge for, at der er det nødvendige antal daginstitutioner i kommunerne, så må man finde sig i, at enkelte rundt omkring bliver ramt økonomisk ved, at der ikke bliver anvist disse muligheder, som bistandsloven kræver, eller som vi i hvert fald er nogle stykker der mener at bistandsloven kræver. Det bliver omgået på alle mulige mystiske måder med henvisning til, hvad der er en politisk vurdering og hvad der ikke er en politisk vurdering i spørgsmålet om det nødvendige antal daginstitutioner.

Jeg vil da godt spørge, om socialministeren så vil drage en eller anden konklusion i retning af at sørge for, at Københavns kom-

mune overholder sin forpligtelse til at sørge for det nødvendige antal daginstitutioner, hvis nu ikke de pågældende skal hjælpes med i det mindste ikke at blive udsat for en nedgang i deres indtjening. Det drejer sig aktuelt om nogle uddannelsessøgende, som får udhulet deres uddannelsesstøtte, fordi man ikke opfylder forpligtelserne for Københavns kommunes vedkommende. Det ville være rart at vide noget om, hvad ministeren vil gøre ved denne konkrete sag. Hvilken vej vil man gå? Hvad vil man gøre for at hjælpe de pågældende?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg har gentagne gange her i folketinget svaret på spørgsmålet om, hvordan bistandsloven skal fortolkes i relation til kommunernes forpligtelser.

Man kan godt sige, at det er en forbløffende nidkærhed, man udviser over for Københavns kommune. Man glemmer altid at fortælle, hvor mange pladser Københavns kommune har i forhold til en lang, lang række andre kommuner rundt i landet, hvor man med større grund kunne rejse spørgsmålet, om der var tilstrækkelig dækning, hvad jeg også har gjort i visse tilfælde i forbindelse med udbygningsplanerne.

Der bliver talt om en enkelt sag her, som jeg overhovedet ikke kender. Spørgsmålet er, om denne familie er så hårdt ramt økonomisk. Der forlyder ikke noget som helst om, hvorvidt den betaler for denne hjælp i huset. Jeg går faktisk ud fra, at der ikke betales for den. Og skulle børnene have været i daginstitutioner, så skulle familien vel også have betalt noget for daginstitutionspladserne.

Tyroll (VS):

Når jeg nævner en konkret sag her, så er det selvfølgelig, fordi der er nogle, der har henvendt sig vedrørende den konkrete sag. Den går altså på Københavns kommune, og jeg synes ikke, at det hjælper ret meget på problemet, at socialministeren stiller sig op og snakker om, at der er mange andre kommuner, hvor det ser værre ud. Det gør jo ikke ligefrem problemet mindre. Det vil sige, at der højst sandsynligt er adskillige andre, der har det samme problem, som er rejst her.

Jeg må bare konstatere, at det åbenbart ikke berører socialministeren så meget, og at